

31. NEDELJA  
MED LETOM

SPC  
SLOVENSKI  
PASTORALNI  
CENTER DUNAJ

# oznanilo

Zorenje duše  
ni v tem,  
da veliko mislimo  
na Boga,  
ampak v tem,  
da ga  
vedno bolj ljubimo;  
in to ljubezen  
si pridobivamo,  
ko se odločimo,  
da bomo zanj  
veliko naredili.  
(Terezija Avilska)

## POGUMNI LJUDJE

Svetniki niso bili boječneži. Niso se umikali vrvežu sveta, da bi v samoti uživali ljubi mir. Samoto in mir so res ljubili, a zato, da so tam našli Boga, se z njim v molitvi pogovorili, potem pa okrepljeni iz razsvetljeni stopili v sredo življenja. Imeli so pogum živeti preprosto, skromno in ubogo, ko so mnogi okrog njih iskali srečo v razkošju, denarju in bogastvu. Imeli so pogum vračati hudo z dobrim, kletev z molitvijo, sovraštvo z blagoslovom, krivico z odpuščanjem.

Ko je vse okrog njih jokalo in izgubljaljo upanje, so pogumno in mirno gledali v bodočnost v veri, da vsa dogajanja vodi Bog in jih obrača ljudem v dobro.

Niso bili slepi, da ne bi videli, koliko ljudi na svetu je lačnih in žejnih pravice. Imeli so pogum živeti pravico, delati za pravico, oznanjati pravico in moliti za pravico, vedoč, da pravice ne moreta prinesiti na svet orožje in nasilje, temveč samo ljubezen. Niso odvrčali oči od tujega trpljenja. Niso se izognili ranjenca na cesti, niso vili



6/2015

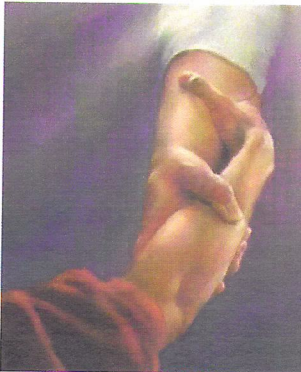
1. november 2015



rok in vzdihovali, češ, nič se ne da narediti. Pogumno so zavihali rokave in naredili, kar se je dalo narediti.

Med splošnim lovom za užitki in oboževanjem telesa so imeli pogum varovati srce čisto in dušo neomadeževano. Ni jih motilo javno mnenje, ki je tako življenje razglašalo za nazadnjaško.

Imeli so pogum trpeti preganjanje zaradi pravice, biti zaradi vere imenovani nesodobni, zaradi poštenosti biti odrinjeni in zaradi Boga zapostavljeni. Imeli so pogum reči laži laž, grehu greh, nezvestobi nezvestoba, goljufiji goljufija, čeprav jih je zato oplazil marsikateri pomilovalen pogled.



Niso vzdihovali in obupovali, niso klicali groma z neba na svoje nasprotnike. Vedeli so, da so na s v e t u pričevalci

višjih vrednost, zato so bili veseli. Vztrajali so v zvestobi svoji vesti, bili luč sveta in sol zemlje, oznanjevalci Boga. Vedeli so, da ta nepopolni svet in to nepopolno življenje dobi šele v večnosti svoje dopolnilo.

## SVETO PISMO

Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili.

Veselite se in radujte, zakaj vaše plačilo v nebesih je veliko.

Tako so namreč preganjali tudi preroke, ki so bili pred vami.

(Mt 5, 11-12)

## MOLITEV

Bodi zahvaljen, najsvetlejši med svetimi, da se moremo imenovati Božji otroci.

Ko nas sprejmeš v neminljivo večnost, boš predružačil tudi naše otroštvo.

Poveličani v tebi te bomo slavili z vsemi svetimi, prežarjeni z novo svetlobo. Zahvaljen tudi za naše brate, ki se že odpočivajo v tebi, nam pa pomenijo luč, ki sveti k nam iz onstranstva.

**Sreča ni v nas samih  
in sreča tudi ni zunaj nas.  
Sreča je samo v Bogu.  
In kadar ga najdemo,  
potem je sreča povsod.**  
(Blaise Pascal)



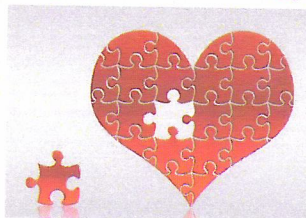
## Ne, če bi mogli, če bi le znali gledati!

Če bi znali gledati življenje z Božjimi očmi, bi videli, da na svetu ni nič nesvetega, ampak nasprotno, da vse sodeluje pri graditvi Božjega kraljestva. Biti veren torej ne pomeni samo povzdigovati oči k Bogu, da bi o njem premišljevali, temveč gledati tudi na zemljo, toda s Kristusovimi očmi. Če bi Kristusu pustili, da prešine vse



naše bitje, če bi imeli oči dovolj čiste, svet za nas ne bi bil več ovira, ampak nenehno povabilo, naj delamo za Očeta, da bi po Kristusu prišlo na zemljo njegovo kraljestvo, kakor je v nebesih. Prosim

moramo Boga za vero, da bi znali gledati življenje. Če bi znali gledati življenje z Božjimi očmi, bi vse življenje postalo znamenje, bilo bi kot neštivilni migljaji ljubezni Stvarnika, ki išče ljubezen svoje stvari. Oče nas je postavil na svet, pa ne zato, da bi hodili po njem z zaprtimi očmi, ampak zato, da bi šli za njim po sledi, ki jo je zapustil v stvareh, dogodkih in ljudeh. Da bi spregledali! Da bi v vsem odkrivali Boga. Niso potrebne dolge molitve, da bi v najbolj drobnih opravkih svojega vsakdana življenja odprli oči,



se prijateljsko nasmehnili Kristusu in stopili za njim.

## Zanj, ki mi je bil vzet Zanjo, ki mi je bila vzeta

Ti, Bog živih in mrtvih, tebi izročam ljubljenega človeka, ki mi je bil tako blizu, ki ga tako pogrešam, in se žalostim, ker je umrl.

Hvala za najino prijateljstvo, za vse, kar mi je pomenil, za vse, kar sva skupaj doživela in si delila, kar naju je veselilo in naju zblíževalo. Hvala ti za vse, kar ga je delalo enkratnega, za način, kako je gledal na svet (in name!), in za to, česar nihče ni videl tako kot on.



Prosim te za svojega ljubljenega človeka: odpusti mu, kjer je grešil. Ozdravi njegove rane in potolaži njegovo žalost. Ne dopusti, da bi bilo v njegovem življenju kaj zaman.

Podari mu veselje, da te bo gledal in ljubil v novem življenju – naj ga smrt ne ubije. Meni pa pomagaj, naj ga pustim iti k tebi. Govoriš mi, o Bog, da je tvoja ljubezen močnejša od smrti:

v veri v vstajenje tvojega Sina mi podari svojo tolažbo, dokler se nekoč ne bova srečala v tvoji luči. Amen.

## GOSPOD, DAJ JIM VEČNI POKOJ

*Gospod, daj jim večni pokoj  
in večna luč naj jim sveti.*

*Naj počivajo v miru. Amen.*

S temi besedami se začenja maša za pokojne. Ta molitev je nastala v 6. stoletju. V njej prosimo Gospoda, naj pokojnim podeli mir in večno luč.

Gotovo so med našimi sorodniki in prijatelji tudi taki, ki so se že za vedno poslovili od nas. Tudi teh se spominjamo v svojih molitvah. Vanje verujemo, da živijo, čeprav so umrli, saj nam je Kristus zagotovil, da kdor vanj veruje, nikoli ne bo umrl, temveč bo imel večno življenje.

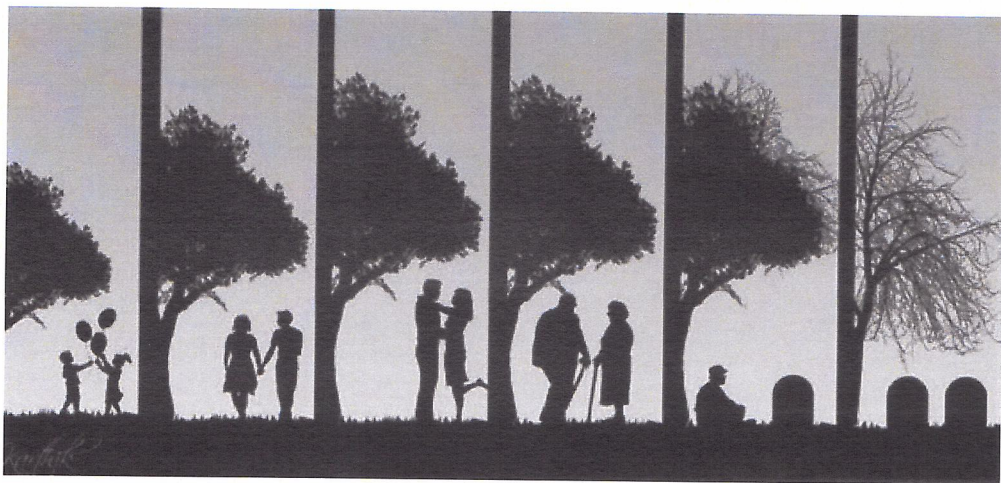
Na nekateri pokopališčih je latinski napis: Resurrecturis, kar pomeni »tistim, ki bodo vstali«. Večkrat pravimo za nekoga, ki je umrl, da je zaspal ali da je zaspal v Gospodu. Pokopališče imenujemo tudi Božja njiva. V njivo pa polagamo seme, da zraste in obrodi obilo sadu. Pokojnik, ki ležijo na Božji njivi (pokopališču), počivajo v pričakovanju, da se zbudijo v novo

življenje. Od tod prošnja v molitvi: »naj počivajo v miru«. Tako molimo za pokojne, ko obiščemo grobove naših najdražjih ali ko se jih spominjamo. Storimo to v veri v



večno življenje. Ko kdo umre, se ob pogrebu oglasijo zvonovi. Navada ima globlje korenine. Nastala ni iz želje, da bi sporočali smrt. Ne, včasih se je zvon oglasil, ko je nekdo umiral ali je bil v smrtnem boju. Zvonjenje je bilo ljudem povabilo k molitvi za umirajočega, ki bo kmalu prestopil prag smrti. Navada kaže, kako resno so ljudje jemali slovo od sveta, saj so umirajočemu poskrbeli za zakramente: spoved, bolniško maziljenje in obhajilo – sveto popotnico. Skupnost pa je ob glasu zvona molila za umirajočega in njegove domače.

To je lahko sporočilo tudi za nas, da težje bolnemu priskrbimo zakramente in molimo zanj. Tudi ko je še živ, ne samo potem, ko je že umrl.





## STRAN ZA OTROKE

PRIDI, PRIDI, DRAGI JEZUS,  
PRVIKRAT MI ZDAJ V SRCE!  
ČISTO JE IN POLNO SREČE,  
SAJ TE LJUBIM PRAV NAD VSE.

PRIDITE NEBEŠKI ZBORI  
IZ NEBES NA ZEMLJO ZDAJ!  
Z MANO POJTE IN MOLITE,  
TU JE ZDAJ NEBEŠKI RAJ.

TI MARIJA, MATI BOŽJA,  
SPREJMI Z MANO JEZUSA  
IN GA PROSI NAJ OSPANEM  
VEDNO ČISTEGA SRCA.

NAŠE STARŠE BLAGOSLOVI,  
KI SE TRUDIJO ZA NAS!  
VSE BOGATO JIM POVRNI,  
SAJ SMO TVOJI, TI PA NAŠ!  
JEZUS, O PREDOBRI JEZUS,  
HVALA, HVALA TI ZA VSE!  
BODI Z NAMI ZDAJ IN VEDNO,  
PROSIMO TE, SLIŠI NAS!



Angelček varuh moj,  
varuj me ti nocoj,  
varuj me ti nocoj,  
angelček moj.

Bog pa je Stvarnik moj,  
ustvaril me je na svet,  
Bog pa mi daj še  
to noč preživet.

Ti boš pri meni stal  
in me boš varoval,  
jaz pa bom sanjal  
tiho kraj te.



**Če se zbudite  
čiste duše,  
vam današnji dan  
lahko prinese  
nekaj lepega.**

Gospod, pomagaj nam,  
da bomo dobri ljudje.

### Molitev za sorodnike

Bog, naš Oče,  
naročil si nam spoštovati  
očeta in mater.

Dobrotno se usmili  
očeta in mame,  
dedka in babice,  
prijateljev in prijateljice,  
sosedov in sosed  
bratov in sester  
in jima povrni za vse,  
kar so zame storili,  
meni pa podeli,  
da jih bom gledal  
v veselju večne luči.

Po Kristusu,  
našem Gospodu.  
Amen.



### Kako fantastično je živeti!

Si kdaj opazoval kakšnega majhnega otroka, kako uživa, ko raziskuje svet okrog sebe? Najraje od vsega je zunaj, v naravi. Male nožice, ki so šele dobro shodile, ves ljubi dan z užitkom tekajo in na utrujenost še pomislijo ne. **Poglej to rožico, uh, kako fini kamenčki, pa muca, pa trava, pa jesensko listje, ki tako šelesti! Prstek navdušeno kaže enkrat na sosedo, ki pometa dvorišče, drugič na traktor, ki pelje mimo, najbolj izrazite pri vsem pa so tiste neverjetne otroške oči – v široko razprtih zenicah se zrcalijo pristno navdušenje, radovednost in občudovanje stvarstva. Uau, kako fantastično je živeti!**

Nedavno smo bili tudi mi majhni otroci, polni preprostega navdušenja. In danes? Saj vem, težko je biti navdušen nad svojim življenjem in stvarstvom v ponedeljek zjutraj, ko iščeš oblačila in trpaš zvezke v torbo, po glavi pa se ti mota neprijetna misel na spraševanje pri kemiji. Če k temu dodaš še nezadovoljstvo s svojim telesom, ki noče in noče biti podobno modelom z naslovnic, mamo, ki ti noče kupiti najnovejšega iPoda, in simpatijo, ki te nikakor ne opazi, se zlahka ujameš v premlevanje o lastnih težavah in te zajame začarani krog malodušja. **Ponedeljek je in jutro ne more biti nič drugega**

*kot grozno! Res?*

Danes je mnogo mladih (in seveda tudi odraslih) tako zelo okupiranih s samimi seboj, da za kaj drugega preprosto zmanjka časa. Šolske ali službene obveznosti, vaje, tečaji, treningi, skrb za družino, dom, gospodinjstvo, kot da to ni že samo po sebi dovolj, nam družba, v kateri živimo, z oglasi, smernicami, nasveti in priporočili do potankosti ureja vsak trenutek dneva – kaj in kako naj jemo in pijemo, v katera oblačila naj se oblačimo, kako naj si uredimo lase, kaj naj počnemo v prostem času, kdaj naj hodimo spat, na kakšnih blazinah naj ležimo ... Prepričevanj in obljub ni ne konca ne kraja, a obdani s kupi nasvetov in predmetov si lahko priznamo, da je naše življenje vse prej kot urejeno – najpogosteje je prav kaotično! **Veselje in navdušenje ostajata izrinjena v kakšen pozabljen, prašen kot, najhuje pa je, da smo izgubili (pozabili?) otroško sposobnost čudenja sebi in vsemu, kar nas obdaja. Res, ravno čudenje je tisto, zaradi katerega se da živeti tudi drugače. Celo v ponedeljek zjutraj! :) Poskusi!**



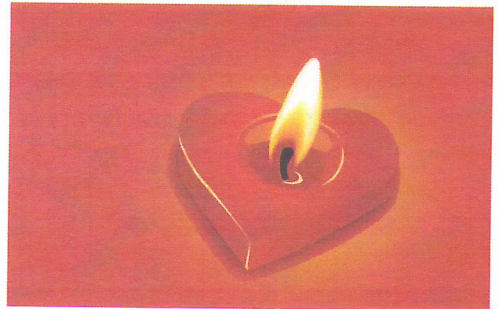


## OZNANILA

1. Hvala Anici Hren in vsem drugim, ki ste pomagali pri pripravi in izvedbi izleta v Wachau.
2. Hvala Giuliu Gergek, ki je napeljal elektriko k projektorju in računalniku za projekcijo besedil v cerkvi.
3. V soboto, 7. novembra 2015, bo Kostanjev piknik in Martinovanje – piknik na dvorišču za cerkvijo ob 15h. Prosim, da udeležbo prijavite - prijave potrebujemo zaradi boljše organizacije in nakupa vsega potrebnega.
4. Zahvalna nedelja – 8. november 2015. Prosim, da tako kot vsa leta do sedaj, vsak po svojih močeh, prinesete prehranske artikle, ki jih bomo namenili brezdomcem in drugim pomoči potrebnim. Darujete lahko tudi prostovoljne prispevke. Iskrena hvala!

## Molitev za duše v vicah

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, podeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da usmiljenje, ki so ga vedno želele, s pobožnimi prošnjami dosežejo. Prosimo te, pridi na pomoč v vicah trpečim dušam, ki si jih odrešil s svojo krvjo. Gospod, daj jim večni pokoj in večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.



## Hvaležnost

Kot pričakujemo, da so otroci hvaležni staršem, sorodnikom, vzgojiteljem za tisto, kar naredijo zanje, in nas nehvaležnost prizadene, moramo biti mi hvaležni Bogu. Ne samo na zahvalno nedeljo, ampak vsak dan. Bog od nas to pričakuje. Tudi Jezus je bil razočaran, ko se je od desetih ozdravljenih gobavcev, prišel zahvalit samo eden, in še ta je bil tujec, Samaritanec.

Prva neprecenljiva dobrina, ki nam jo je Bog dal, je življenje, ki je priprava na večno življenje, če živimo po njegovih naukih, ki so zapisani v naši vesti. Najbolj razločno pa v Svetem pismu, zlasti v evangelijih. Nehvaležni smo, če se teh darov ne veselimo in ob njih ne zorimo.



Začeli smo zbirati stvari za letošnji **Flohmarkt / Boljši sejem**. Lepo prosim za vašo velikodušno pomoč.

Čas za iskanje Boga  
je to življenje.  
Čas, da Boga najdemo,  
je smrt.  
Čas, da Boga uživamo,  
je večnost.  
(sv. Frančišek Saleški)

## SVETNIK TEDNA

### KAREL BOROMEJSKI



Rodil se je v Aroni. Po materi je bil nečak papeža Pija IV. Dokončal je študij prava na fakulteti v Pavii. Po izvolitvi papeža Pija IV. je v

enaindvajsetem letu postal papeški državni tajnik. Reformiral je rimsko kurijo, krščanski katekizem in molitveno bogoslužje, vedno v zvestobi duhu tridentinskega koncila (1560–1563), na katerem je bil tudi sam prisoten in je imel glavno besedo pri pomiritvi odnosov s protestanti. Postal je kardinal in administrator milanske škofije leta 1564 ter odposlanec v Bologni in Romagni. Ko je prispel v Milano, si je za nalogo zadal prenoviti milansko cerkev, ki je bila že dalj časa prepuščena sama sebi. Vsakodnevno je vršil pastoralne obiske vse do smrti leta 1584.

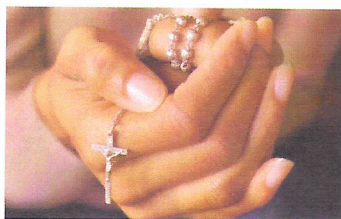
**ste se danes že nasmejali?**



*Ljubezen na prvi pogled.*

## MOLITEV

*Gospod Jezus,  
želimo biti čistega srca  
in želimo si nagrado:  
gledati tebe  
v ljudeh vseh ras in ver,  
v prihodnjem življenju  
pa v tvojem kraljestvu.  
Daj, da bomo  
poslušni Svetemu Duhu,  
tako bomo želeli samo eno,  
odrešenje vsakega človeka,  
ki mu služimo.  
In svoje odrešenje. Amen.*



## SVETE MAŠE

**NEDELJA, 1. november 2015**  
**31. nedelja med letom - Vsi sveti**  
za + Franca Tkalec, starše in sina  
Franca

**NEDELJA, 8. november 2015**  
**Zahvalna nedelja**  
za zdravje v družini Ružmanovič

## IZDAJATELJ

**Slovenski pastoralni center**  
Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien  
Telefon: **0664/885 93 813** (*Matija*)  
elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**  
internetna stran: **www.spc-dunaj.net**  
Odgovarja: **Matija Tratnjek**